

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 513/2017-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. novembra 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom Mgr. Petrom Česlom, CHOCHOLÁK & ČESLA s. r. o., Krmanova 6, Košice, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 20 ods. 4 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Co 176/2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. augusta 2017 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom Mgr. Petrom Česlom, CHOCHOLÁK & ČESLA s. r. o., Krmanova 6, Košice, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 4 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6

ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Co 176/2017.

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že Okresný súd Košice I (ďalej len „okresný súd“) uznesením č. k. 13 C 211/2016-49 zo 17. januára 2017 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“) nariadil na návrh navrhovateľa [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] neodkladné opatrenie, ktorým zakázal sťažovateľovi nakladať s jeho spoluvlastníckym podielom na v uznesení okresného súdu špecifikovaných nehnuteľnostiach.

Krajský súd uznesením č. k. 11 Co 176/2017-134 zo 6. júna 2017 o odvolaní sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu rozhodol tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uvádza: „*Porušovateľ v bodoch 23., 24. a 25. Uznesenia uviedol, že:*

- nepovažuje za opodstatnenú odvolaciu námietku Sťažovateľa spočívajúcu v tom, že o neodkladnom opatrení malo byť rozhodnuté v súdnom konaní pod sp. zn. 35C/295/2013, a z tohto dôvodu zákonným sudcom je sudkyňa [REDAKOVANÉ], nie sudkyňa [REDAKOVANÉ].

- nepovažuje Uznesenie Okresného súdu Košice I sp. zn. 35C/295/2013-185 zo dňa 09.10.2015 ako res iudicata vo vzťahu k tomuto konaniu, keďže podľa názoru Porušovateľa nie sú totožné subjekty na strane žalovaných a jestvuje rozdielnosť v skutkových okolnostiach, takže nemožno hovoriť o tej istej veci.

Takýmto rozhodnutím Porušovateľa došlo k porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a súčasne takisto k porušeniu práva na súdnu ochranu vyplývajúcu z čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. keďže:

- Porušovateľ potvrdil nezákonné uznesenie súdu, ktorým prvostupňový súd vydal neodkladné opatrenie o ktorom malo byť a aj bolo rozhodnuté v súdnom konaní 35/C/295/2013.

- Porušovateľ rozhodol vo veci napriek tomu, že existuje prekážka *res iudicata*, ktorá vyplýva z Uznesenia Okresného súdu Košice I sp. zn. 35C/295/2013-185 zo dňa 09.10.2015,

- Porušovateľ takýmto rozhodnutím minimálne porušil zásadu právnej istoty keďže rozhodol opačne, ako už skôr rozhodol súd v rovnakej situácii (Uznesenie Okresného súdu Košice I sp. zn. 35C/295/2013 - 185 zo dňa 09.10.2015, potvrdené Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn.: 11Co/662/2015-296 zo dňa 15.01.2016) a dokonca pri (niektorých) totožných subjektoch konania, rovnakom skutkovom stave a rovnakom predmete konania.

Porušovateľ potvrdil nezákonné prvostupňové uznesenie súdu, ktoré vydala sudkyňa [REDACTED] - napriek tomu, že zákonným sudcom je [REDACTED]. S touto skutočnosťou sa Porušovateľ nijakým spôsobom v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal. V Uznesení jedine stroho skonštatoval, že túto odvoláciu námietku Sťažovateľa nepovažuje za opodstatnenú. Uvedené strohé skonštatovanie neopodstatnenosti odvolacej námietky spôsobuje nepreskúmateľnosť a nepresvedčivosť rozhodnutia, keďže Porušovateľ nezdôvodnil v čom vidí neopodstatnenosť odvolacieho dôvodu Sťažovateľa a Sťažovateľ nemôže vedieť, akým právnym názorom sa riadil Porušovateľ pri vydávaní tohto Uznesenia resp. z akého skutkového a právneho stavu vychádzal.“

3. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo na ochranu vlastníctva podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn.: 11Co/176/2017 porušené bolo.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky Uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn.: 11Co/76/2017 - 134 zo 6. júna 2017 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

3. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva Sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 374,80 €... “

II.

4. Podľa čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity. Zmysel a podstata princípu subsidiarity spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje z tohto hľadiska ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú (m. m. III. ÚS 149/04).

8. Súčasťou ustálenej judikatúry ústavného súdu je aj právny názor, podľa ktorého princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú osobu. Preto každý, kto namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a pred tým, než podá sťažnosť ústavnému súdu, požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (IV. ÚS 128/04). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany svojich základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným orgánom verejnej moci, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07).

9. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

10. Podľa § 420 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Sťažovateľ sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 4 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Co 176/2017, v ktorom krajský súd ako súd odvolací uznesením č. k. 11 Co 176/2017-134 zo 6. júna 2017 (ďalej len „uznesenie krajského súdu“) potvrdil uznesenie okresného súdu, ktorým okresný súd nariadil

neodkladné opatrenie, ktorým zakázal sťažovateľovi nakladať s jeho spoluvlastníckym podielom na nehnuteľnostiach (bližšie špecifikovaných v uznesení okresného súdu). Krajský súd podľa sťažovateľa porušil jeho označené práva tým, že rozhodol napriek existencii prekážky *res iudicata* a potvrdil uznesenie okresného súdu, o ktorom nerozhodla zákonná sudkyňa.

12. Ustanovenie § 420 CSP pripúšťa dovolanie len proti meritórnym rozhodnutiam (rozsudkom vo veci samej) a z nemeritórnych rozhodnutí len proti rozhodnutiam, ktorými sa konanie končí.

Uznesením krajského súdu, ktorým krajský súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu okresného súdu, skončilo samostatné konanie o veci vymedzenej návrhom žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, keďže v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 13 C 211/2016 rozhodoval okresný súd iba o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Z uvedeného dôvodu uznesenie krajského súdu predstavuje rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

Vzhľadom na postup, resp. rozhodnutie, proti ktorému sťažnosť smeruje, a dôvody podanej sťažnosti je zrejmé, že sťažovateľ mal k dispozícii účinný prostriedok nápravy proti uzneseniu krajského súdu, a to dovolanie podľa § 420 písm. d) CSP (existencia prekážky *res iudicata*) a písm. e) CSP (rozhodnutie vydané nezákonným sudcom).

13. Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ mal účinný prostriedok nápravy na ochranu svojich základných a iných práv, ktorých porušenie namieta, a preto sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

14. Keďže ústavný súd odmietol sťažnosť ako celok, bolo už bez právneho dôvodu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. novembra 2017